RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

nr. 224.226 van 2 juli 2013
in de zaak A. 208.435/X-15.390.

In zake : Adrian OUDE HENDRIKMAN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jacques Sambon en Annelies Vodderie
kantoor houdend te 1030 BRUSSEL
Wijnheuvelenstraat 227
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE GEWEST,
vertegenwoordigd door de Brusselse Hoofstedelijke regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Monique Kestemont en Jan Bouckaert
kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :

de nv INFRABEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Frederik Vandendriessche en Filip Lahaye
kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 4 april 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van "de stedenbouwkundige vergunning afgeleverd op 30 maart [lees: januari] 2013 door de gemachtigde ambtenaar van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aan INFRABEL tot uitbreiding van lijn 124 naar vier sporen tussen de Vleeskersenstraat en de grens van het Gewest, het oprichten van een halte op het kruispunt van lijn 26".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 juni 2013.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Patrick Masureel, die loco advocaten Jacques Sambon en Annelies Vodderie verschijnt voor de verzoeker, advocaat Jan Bouckaert, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Filip Lahaye, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkomst

3. Met een op 7 mei 2013 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de nv INFRABEL om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

IV. Feiten

4. Het bestaande stationsgebouw van Linkebeek bevindt zich ten zuiden langs spoorlijn 124, rechts naast de via een brug over de sporen lopende straat die op het grondgebied van de in het zuiden gelegen gemeente Linkebeek de naam Stationsstraat heeft en op het grondgebied van de in het noorden gelegen gemeente Ukkel de naam Godshuizenlaan (hierna: de Godshuizenlaan-Stationsstraat). Ter hoogte van de grens met de gemeente Ukkel sluiten de op het grondgebied van de gemeente Linkebeek gelegen straten Marcel en Robert Maassquare en de Kasteelstraat aan op de Godshuizenlaan-Stationsstraat. De laatstgenoemde straat sluit aan op de Braambeziënlaan.

5.1. De tussenkomende partij dient op 25 oktober 2007 (datum van het ontvangstbewijs) bij het bestuur Ruimtelijke Ordening en Huisvesting van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een in het Frans opgestelde stedenbouwkundige aanvraag in voor het uitvoeren van infrastructuurwerken. Benevens de uitbreiding van lijn 124 van twee naar vier sporen, behelst de aanvraag onder meer de heraanleg van de halte van Linkebeek en van de omliggende openbare ruimte.

5.2. Blijkens het bij de bouwaanvraag gevoegde plan wordt het bestaande stationsgebouw van Linkebeek evenals de voornoemde brug afgebroken. In de plaats wordt er over de vier sporen een “kunstwerk”, dit is een nieuw gebouw opgericht met een lengte van ongeveer 110 meter en een breedte van ongeveer 30 meter. Dit nieuwe gebouw bevat de trappenzalen die toegang geven tot de perrons. Het dak van het nieuwe gebouw is een afdekplaat waarop een parking met 86 parkeerplaatsen is voorzien.

5.3. De zuidelijke gevel van het nieuwe gebouw voor de halte Linkebeek wordt, aan de rechterzijde, ingeplant op de plaats waar zich de noordelijke gevel van het bestaande stationsgebouw bevindt.

5.4. Uit het bij de bouwaanvraag gevoegde plan blijkt verder dat de Godshuizenlaan-Stationsstraat ongeveer tien meter naar links wordt verlegd, waarbij die straat anders wordt ingericht en voortaan over de voornoemde afdekplaat zal lopen. De bouwaanvraag voorziet ook in de heraanleg van de Marcel en Robert Maassquare en het noordelijk gedeelte van de Kasteelstraat en van het oostelijk gedeelte van de Braambeziënlaan.

5.5. Op het bij de bouwaanvraag gevoegde plan snijdt de grens tussen de gemeenten Ukkel en Linkebeek (hierna: de gemeentegrens) de sporen over een hoek van ongeveer 30° afdalend van oost naar west. Nog steeds volgens dit plan loopt de gemeentegrens door het bestaande stationsgebouw waarbij het grootste deel van het gebouw gelegen is op het grondgebied van de gemeente Linkebeek. De gemeentegrens doorsnijdt verder, ten zuiden van de sporen, de Godshuizenlaan-Stationsstraat en de Braambeziënlaan.

5.6. Bij de aanvraag is een "synthesedocument" gevoegd, dat zowel in het Frans als in het Nederlands is opgesteld. De inleiding van dit document bevat de volgende toelichting:

> "Dit document is geen volledige reproductie van het dossier voor de aanvraag om stedenbouwkundige vergunning. Bedoeling is om een samenvatting van de grafische elementen van het genoemde dossier in een gemakkelijk reproduceerbare vorm ter beschikking te stellen van het publiek.
>
> Men vindt er enerzijds verkleinde bovenaanzichten van het project en anderzijds de verschillende dwarsprofielen die werden uitgevoerd langs de geplande spoorbedding. In antwoord op een geheel pertinente opmerking van omwonenden tijdens het openbaar onderzoek bij de procedure voor het verkrijgen van een certificaat, wordt elk profiel uitgevoerd met dubbele schaal:
>
> • een overzicht, doorgaans op schaal 1/500, die het mogelijk maakt het project te positioneren tov de naburige woonzone en de afstand te schatten waarop de (nieuwe) infrastructuur is ingeplant;
>
> • een zicht op schaal 1/200, gecentreerd op de elementen van het project, teneinde de details van de inrichting te kunnen onderscheiden.

Overwegende dat bepaalde niet-grafische documenten waarvan de levering werd gevraagd volgens de voorwaarden van het certificaat, een duidelijk publiek karakter vertoonden, werden deze vertaald en bij dit document gevoegd. Het betreft voornamelijk een beschrijvend document betreffende de uitvoeringsvoorwaarden van de werf.

Gezien het grote belang van de milieuproblematiek en, daarbinnen, het luik betreffende de geluidshinder, heeft de aanvrager op eigen initiatief aan de acoustici van de persoon die belast is met de effectenstudie gevraagd om hun model opnieuw te doen draaien, met het project zoals het werd onderworpen aan de vergunning. Op die manier kan het publiek nagaan of de voorwaarden van de milieuovereenkomst effectief worden nageleefd door het project.

Ten slotte, omvat dit document hierna een beknopte beschrijving van de beschouwde infrastructuur zowel op fysiek vlak als op het vlak van werking (hoofdzakelijk voor de stopplaatsen). Wat de volgende aspecten [daarentegen] betreft:

• de doelstellingen van de aanvraag in functie van de evolutie van de bestaande situatie;

• de beschrijving van de effecten van het project op de bestaande toestand;

• de vermelding van de geldende wettelijke en reglementaire voorschriften;

wordt de geïnteresseerde lezer gevraagd kennis te nemen van de effectenstudie of deze te herlezen."

De "effectenstudie", waar in de hierboven weergegeven toelichting naar wordt verwezen, is in het Frans geredigeerd. Evenwel is ook voorzien in een niet-technische samenvatting van de effectenstudie in het Nederlands.

6.1. Naar aanleiding van de voornoemde aanvraag wordt door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ukkel een openbaar onderzoek georganiseerd van 19 november 2007 tot en met 19 december 2007.

6.2. Tijdens het openbaar onderzoek richt de verzoeker, die in de Vleeskersenstraat te Ukkel woont, volgende brief aan het gemeentebestuur:

"Betreft: Aanvra[a]g INFRABEL tot het op vier sporen brengen van de lijn 124

Ik heb mij naar uw Gemeente begeven om kennis te nemen van het dossier van bovenvermelde aanvraag.

Het hoofddocument, getiteld 'Demande de permis d'urbanisme - Note de presentation générale', is in het Frans opgesteld.

Daar ik Nederlandstalig ben, heb ik naar de Nederlandstalige versie van dit document gevraagd en het antwoord van de ambtenaar was dat het enkel in het Frans bestond !

De Nederlandstalige burgers van uw Gemeente kunnen zich dus geen klare idee van […] de inhoud van de aanvraag [vormen] en ik vind dit onaanvaardbaar.

In deze omstandigheden maak ik alle voorbehoud voor wat betreft de regelmatigheid van het dossier.

[…]

PS : Ik vestig tevens uw aandacht op het feit dat bij het eerste openbaar onderzoek de effectenstudie in de Nederlandse taal ook niet beschikbaar was."

7. Op vordering van de verzoeker vernietigt de Raad van State bij arrest nr. 209.862 van 20 december 2010 het besluit van 21 maart 2008 van de gemachtigde ambtenaar van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest waarbij, met een in het Frans gestelde beslissing, aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de hiervoor genoemde aanvraag. In het arrest wordt overwogen dat de aanvraag betrekking heeft op een zaak die tegelijk in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad (gemeente Ukkel) en in het Nederlandse taalgebied (gemeente Linkebeek) gelokaliseerd of lokaliseerbaar is en dat het bestreden besluit onwettig is omdat het in het Frans werd gesteld.

8. Op vordering van de verzoeker vernietigt de Raad van State bij arrest nr. 221.007 van 15 oktober 2012 het besluit van 18 maart 2011 van de gemachtigde ambtenaar van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest waarbij, met een in het Frans gestelde beslissing, aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de hiervoor genoemde aanvraag. In het arrest wordt overwogen dat het bestreden besluit onwettig is omdat het het gezag van gewijsde van het arrest nr. 209.862 van 20 december 2010 schendt.

9.1. Op 10 januari 2013 dient de tussenkomende partij bij de gemachtigde ambtenaar van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een door een erkende landmeter opgemaakt plan mee met betrekking tot de ligging van het bestaande stationsgebouw van Linkebeek (hierna: het landmetersplan).

9.2. Het landmetersplan duidt de gemeentegrens aan tussen de grenspaal B5 in het oosten en de grenspaal B6 in het westen. Het landmetersplan vermeldt dat de laatstgenoemde grenspaal niet kon worden teruggevonden, maar dat de positie ervan werd gereconstrueerd aan de hand van gebouwen waarvan wordt vermoed dat ze sinds 1955 ongewijzigd zijn gebleven.

9.3. Een vergelijking met het bij de bouwaanvraag gevoegde plan (randnr. 5.5) leert dat het landmetersplan de gemeentegrens ongeveer 5 meter meer noordelijk situeert, zodat ze net boven het bestaande stationsgebouw ligt en dit gebouw volledig in het Nederlandse taalgebied moet worden gesitueerd.

Gelet op de inplantingsplaats van het nieuw op te richten gebouw voor de halte Linkebeek (randnr. 5.3) impliceert het landmetersplan dat de gemeentegrens, naast de sporen, de te verleggen Godshuizenlaan-Stationsstraat en de Braambeziënlaan, ook het laatstgenoemde gebouw zou doorsnijden, waarbij het kleinste deel van het nieuwe gebouw gelegen zou zijn op het grondgebied van de gemeente Linkebeek.

10.1. Op 30 januari 2013 willigt de gemachtigde ambtenaar van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest de aanvraag van de tussenkomende partij van 25 oktober 2007 opnieuw met een in het Frans gestelde beslissing voorwaardelijk in. Dit is het bestreden besluit, waarin - in tegenstelling tot de door de Raad van State vernietigde vergunningsbeslissingen (randnrs. 7 en 8) - niet langer sprake is van de afbraak van het bestaande stationsgebouw van Linkebeek.

10.2. In het bestreden besluit wordt overwogen dat het gegeven dat het stationsgebouw van Linkebeek deels in het Vlaamse Gewest en deels in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest gelegen is de Raad van State ertoe leidde te beslissen dat de bestuurstaalwet de verplichting meebracht voor de nv Infrabel om haar aanvraag tot bouwvergunning uitsluitend in het Nederlands in te leiden, en voor de bevoegde overheid om deze aanvraag uitsluitend in het Nederlands te onderzoeken.

Vervolgens wijst het bestreden besluit op het landmetersplan. Uit dat plan wordt afgeleid dat de opname in de stedenbouwkundige

vergunningsaanvraag van de afbraak van een gedeelte van het stationsgebouw van Linkebeek in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, berust op een materiële fout. Het bestreden besluit overweegt dat de gemachtigde ambtenaar van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest bijgevolg geen uitspraak mag doen over de aanvraag in zoverre die slaat op het slopen van het station van Linkebeek, vermits dit station zich bevindt buiten het administratief arrondissement van Brussel-Hoofdstad, dat het enige gebied is waarin het Gewest haar bevoegdheden kan uitoefenen krachtens artikel 2, § 1 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen. Het bestreden besluit vervolgt dat de gemachtigde ambtenaar bijgevolg niet bevoegd is om zich uit te spreken over de aanvraag in zoverre zij slaat op handelingen en werken gelegen voorbij de gewestgrens en dat deze grens precies wordt bepaald door het landmetersplan, welke grens gemakkelijk kan worden getransponeerd op de plannen van de bouwaanvraag middels de lokalisatiecoördinaten van de oude grenspalen B5 en B6. Het bestreden besluit concludeert dat rekening houdend met het voorgaande de bestuurstaalwet slechts van toepassing is ten aanzien van handelingen en werken die moeten worden verwezenlijkt langs de Brusselse kant van de voormelde gewestgrens en dat het geheel van het station van Linkebeek zich bevindt voorbij deze grens.

10.3. Het bestreden besluit overweegt dat de Raad van State zich in zijn arresten nr. 209.862 van 20 december 2010 en nr. 221.007 van 15 oktober 2012 heeft uitgesproken op basis van een materieel verkeerde situatie. Volgens het bestreden besluit volgt uit het voorgaande dat de zaak waarvan de gemachtigde ambtenaar kennis moet nemen betrekking heeft op de aanleg van 4 sporen op de spoorlijn 124 tussen de Vleeskersenstraat en de grens van het Gewest en op de bouw van een nieuwe halte ter hoogte van de kruising met de spoorlijn 26. Het bestreden besluit stelt dat deze werken zich uitsluitend bevinden in Brussel-Hoofdstad en dat bijgevolg artikel 17, § 1, A, 6° van de bestuurstaalwet ter zake van toepassing is, dat verwijst naar punt B van datzelfde artikel. Volgens het bestreden besluit is deze interpretatie identiek aan deze toegepast door de Raad van State in zijn arrest nr. 17.830 van 19 oktober 1976, waarin hij besliste dat het bouwen van een deel van een autosnelweg, voor zover

zij apart werd toegewezen, een onderscheiden zaak uitmaakt, die ongeacht het tracé van de autosnelweg in zijn geheel, als dusdanig moet worden beschouwd.

V. Onderzoek van de vordering

11. Overeenkomstig artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

12. In het eerste middel wordt de schending aangevoerd van het gezag van gewijsde van de vernietigingsarresten nr. 209.862 van 20 december 2010 en nr. 221.007 van 15 oktober 2012.

13. De verzoeker wijst er op dat zowel de aanvraag tot stedenbouwkundig attest, de presentatienota van de aangepaste aanvraag tot stedenbouwkundig attest, de effectenstudie die werd onderworpen aan het openbaar onderzoek, de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning als het bestreden besluit uitsluitend in het Frans zijn gesteld.

Nochtans moet een administratieve overheid wanneer zij een nieuwe beslissing neemt nadat haar beslissing door de Raad van State is vernietigd het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest eerbiedigen.

Volgens de verzoeker veranderen de vermeldingen en de motivering van het bestreden besluit niets aan de analyse die de Raad van State in de arresten nrs. 209.862 en 221.007 heeft gemaakt. Daarbij benadrukt de verzoeker dat het bestreden besluit zich uitspreekt over dezelfde

vergunningsaanvraag als die waarop de door de Raad van State vernietigde vergunningsbeslissingen betrekking hadden.

14.1. De verwerende partij benadrukt in haar nota dat nu duidelijk is dat de bestreden stedenbouwkundige vergunning in geen geval tevens betrekking heeft op het Nederlandstalige grondgebied. Het oordeel van de Raad van State in de ingeroepen arresten was gebaseerd op een andere feitenconstellatie, met name de ligging van delen van de aanvraag in andere gewesten. Meer bepaald bleek volgens de verwerende partij de ligging van het stationsgebouw van Linkebeek telkenmale een cruciaal element voor de Raad van State om te besluiten dat de aanvraag tegelijk in twee gewesten gelokaliseerd of lokaliseerbaar was. Nu evenwel op grond van tegensprekelijke processen-verbaal met plaatsbeschrijvingen tegensprekelijk is aangetoond dat het voorwerp van de stedenbouwkundige vergunning op het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest blijkt te liggen, komt het gezag van gewijsde van de voormelde arresten nrs. 209.862 en 221.007 niet langer in het geding. Zich baserend op zowel zijn eigen bevoegdheidsomschrijving, als op de vaststelling dat de tussenkomende partij voor onderdelen van het project die gesitueerd zijn op het Vlaamse grondgebied een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning heeft ingediend bij het Vlaamse Gewest, heeft de gemachtigde ambtenaar terecht geoordeeld dat de aanvraag slechts betrekking kon hebben op die delen van het project die gelegen zijn op het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Het station van Linkebeek hoort daar niet bij, ook niet gedeeltelijk.

14.2. De verwerende partij wijst er op dat de aanvraag die werd ingediend bij het Vlaamse Gewest het andere deel vormt van “het stedenbouwkundige vergunningstweeluik” dat voor het project van toepassing is. Het spreekt immers voor zich dat de spoorlijnverbreding naar vier spoorlijnen niet abrupt kan ophouden op de gewestgrens. Volgens de verwerende partij blijkt uit de complementaire aanvraag die bij het Vlaamse Gewest is gedaan dat het de bedoeling van de tussenkomende partij is geweest de bij de verwerende partij ingediende aanvraag slechts betrekking te laten hebben op die werken die zich situeren op het Brusselse grondgebied. De verwerende partij heeft allerminst aan

herkwalificatie gedaan. Hoogstens is er sprake van een interpretatie van de vergunningsaanvraag. Waar de Raad van State zich in de procedure die aanleiding gaf tot de arresten nr. 209.862 en nr. 221.007 genoodzaakt zag aan te nemen dat de vergunning betrekking had op het gehele door de tussenkomende partij vooropgestelde project, heeft de gemachtigde ambtenaar thans alle twijfel op dit vlak weggenomen door duidelijk het voorwerp en dus ook de draagwijdte van de vergunning te definiëren. Te dien einde is tevens een plaatsbeschrijving als bijlage bij het bestreden besluit opgenomen, waaruit blijkt dat het station van Linkebeek buiten de aanvraag dient te vallen.

Tot slot merkt de verwerende partij "voor zoveel als nodig" op dat de Raad van State niet bevoegd is om het feitelijk onderzoek dat door de vergunningverlenende overheid wordt gevoerd, over te doen.

15. In haar verzoekschrift tot tussenkomst voert de tussenkomende partij de hiervoor aangehaalde argumenten van de verwerende partij aan.

Beoordeling

16. Een stedenbouwkundig project voor constructies die doorsneden worden door de grens tussen het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en het Nederlandse taalgebied noopt - met de woorden van de verwerende partij - tot een "vergunningstweeluik". De voornoemde constructies kunnen slechts worden gerealiseerd wanneer de vergunningsplichtige handelingen zowel op het grondgebied van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad als op het grondgebied van het Nederlandse taalgebied worden gesteld. Het is deze karakteristiek die meebrengt dat een aanvraag voor constructies die doorsneden worden door de voornoemde grens betrekking heeft op een zaak die tegelijk in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en het Nederlandse taalgebied gelokaliseerd of lokaliseerbaar is.

17. Het feit dat de gemachtigde ambtenaar van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest enkel bevoegd is om de vergunning te verlenen voor wat betreft het grondgebied van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad spreekt voor

zich en doet op geen enkele manier afbreuk aan de in het vorige randnummer gedane vaststelling.

18. Zowel in het arrest nr. 209.862 van 20 december 2010 als in het arrest nr. 221.007 van 15 oktober 2012 heeft de Raad van State met gezag van gewijsde vastgesteld dat de aanvraag van 25 oktober 2007 betrekking heeft op een zaak die tegelijk in Brussel-Hoofdstad en in het Nederlandse taalgebied gelokaliseerd of lokaliseerbaar is, waaruit voortvloeit dat de tussenkomende partij haar aanvraag in het Nederlands moet indienen en dat de verwerende partij zich in het Nederlands over die aanvraag moet uitspreken.

19. Door over de in het Frans gestelde aanvraag van 25 oktober 2007 voor de derde maal in het Frans te beslissen heeft de verwerende partij op het eerste gezicht het gezag van gewijsde van de arresten nrs. 209.862 en 221.007 geschonden.

20. Ten overvloede kan nog worden opgemerkt dat ook wanneer wordt uitgegaan van de op het landmetersplan aangeduide gemeentegrens de aanvraag van 25 oktober 2007 betrekking heeft op constructies die doorsneden worden door de grens tussen het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en het Nederlandse taalgebied.

21. Het eerste middel is ernstig.

B. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

22. Inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel voert de verzoeker vooreerst aan dat uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat "de invoering van een vergunning" dergelijk nadeel veroorzaakt wanneer de verzoeker genoodzaakt wordt om, na een vernietigingsarrest van de Raad van State, een nieuw beroep in te stellen om de correcte uitvoering te verkrijgen van

wat reeds bij het eerste arrest is beslist. Het feit dat de verzoeker gedwongen wordt om een derde procedure in te leiden ten einde de eerbiediging af te dwingen van het gezag van gewijsde van de arresten nrs. 209.862 en 221.007 vormt een ernstige morele schade die aanzien moet worden als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Ten tweede verwijst de verzoeker naar het arrest Križan van het Hof van Justitie van 15 januari 2013 (zaak C-416/10) waarin uit de richtlijnen betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten en uit het Verdrag betreffende de toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, ondertekend te Aarhus op 25 juni 1998, wordt afgeleid dat de leden van het betrokken publiek het recht moeten hebben om ten aanzien van projecten die schadelijke milieueffecten kunnen hebben, te verzoeken dat voorlopige maatregelen worden gelast die deze effecten kunnen voorkomen. Volgens de verzoeker geldt het voorgaande ook voor het bestreden vergunningsbesluit. De ontstentenis van schorsing zou meebrengen dat een project met een aanzienlijk milieueffect zou worden uitgevoerd, terwijl in het onderhavige geval het onderzoek naar de milieueffecten niet deugdelijk is gevoerd.

23. In haar nota stelt de verwerende partij dat volgens de vaste rechtspraak van de Raad van State een moreel belang enkel wordt aanvaard in tuchtzaken of aanverwante aangelegenheden waarin de bestreden maatregel specifiek steunt op het persoonlijk gedrag van de betrokkene. In een dergelijke geval verkeert de verzoeker niet, waardoor morele schade niet op goede gronden kan worden ingeroepen. Verder wordt volgens de verwerende partij de aangevoerde morele schade nergens concreet aangetoond.

Volgens de verwerende partij is het arrest Križan van het Hof van Justitie, dat betrekking heeft op een richtlijn die zware industriële activiteiten betreft, niet dienend in onderhavige zaak. Tot slot stelt de verwerende partij dat de gevreesde, vermeend aanzienlijke milieueffectenhinder niet wordt aangetoond.

24. In haar verzoekschrift tot tussenkomst voert de tussenkomende partij de hiervoor aangehaalde argumenten van de verwerende partij aan.

Beoordeling

25. Het bij de aanvraag gevoegde "synthesedocument" (randnr. 5.6) wijst op "het grote belang van de milieuproblematiek en, daarbinnen, het luik betreffende de geluidshinder" voor het project van de tussenkomende partij.

26. Uit de gegevens van de zaak (randnr. 6.2) blijkt dat de verzoeker, die de milieueffecten van het vergunde project vreest, al van in december 2007 aandringt op een Nederlandstalige versie van de aanvraag en van de daarbij horende documenten zoals de effectenstudie, opdat hij volwaardig zou kunnen participeren in het openbaar onderzoek.

27. Uit het arrest nr. 221.007 van 15 oktober 2012 blijkt dat de verzoeker zich reeds eerder tot de Raad van State heeft moeten wenden om het gezag van gewijsde van het arrest nr. 209.862 van 20 december 2010 te doen respecteren. Thans komt op het eerste gezicht vast te staan dat de verwerende partij dit gezag van gewijsde opnieuw niet respecteert.

28. In de voornoemde omstandigheden moet worden aangenomen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de verleende stedenbouwkundige vergunning in hoofde van de verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vormt.

VI. Vraag tot belangenafweging

Vraag van de verwerende partij

29. In haar nota vraagt de verwerende partij in ondergeschikte orde om de vordering tot schorsing op grond van belangenafweging te verwerpen. Het

individueel belang van de verzoeker zou niet opwegen tegen het algemeen belang van "[d]e aanleg van het GEN-netwerk en daarmee samenhangend het voorzien van een duurzaam openbaar vervoersnetwerk om aan [de] mobiliteitsdruk een antwoord te verschaffen". De verwerende partij benadrukt dat het huidige project "een antwoord [wil] bieden op de vraag naar [een] performant openbaar vervoer dat als volwaardig alternatief kan (blijven) dienen voor de steeds toenemende mobiliteitsdruk waarmee het reizigersvervoer van en naar Brussel te kampen krijgt".

Beoordeling

30. In zoverre de verwerende partij er zich op beroept dat de aanleg van het gewestelijk expresnet door de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit vertraging oploopt, moet er op worden gewezen dat het de keuze van de verwerende partij zelf is geweest om destijds geen correcte uitvoering te geven aan het arrest nr. 209.862 van 20 december 2010.

De verwerende partij brengt geen afdoende gegevens aan waaruit zou kunnen blijken dat het in het algemeen belang is, ondanks de vastgestelde waarschijnlijke onwettigheid, en ondanks het vastgestelde moeilijk te herstellen ernstig nadeel, in afwachting van de uitspraak over het annulatieberoep, toch over te gaan tot de tenuitvoerlegging van de bestreden stedenbouwkundige vergunning. De onmiddellijke uitvoering van een besluit dat, gelet op het hiervoor ernstig bevonden middel, binnenkort lijkt te zullen worden vernietigd, kan trouwens bezwaarlijk geacht worden het algemeen belang te dienen. Er dient in dit verband te worden vastgesteld dat, bij gebrek aan enige wetsbepaling die daarin voorziet, de Raad van State wanneer hij heeft vastgesteld dat in een ontvankelijk annulatieberoep een gegrond middel wordt aangevoerd niet kan afzien van de vernietiging van het bestreden besluit op grond van een belangenafweging.

VII. Verzoek om de zaak te laten behandelen door de Algemene Vergadering

Verzoek van de tussenkomende partij

31. Ter terechtzitting vraagt de tussenkomende partij om de zaak te laten behandelen door de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Volgens de tussenkomende partij dreigt de eenheid van de rechtspraak te worden verstoord. De zienswijze volgens welke het bestreden besluit, in de zin van de bestuurstaalwet, betrekking heeft op een zaak die tegelijk in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en het Nederlandse taalgebied gelokaliseerd of lokaliseerbaar is, strijdt immers manifest met het arrest nv Sogetra, nr. 17.830 van 19 oktober 1976.

Beoordeling

32. De partijen hebben niet de mogelijkheid om op grond van artikel 92 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de verwijzing van een zaak naar de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak te vorderen. Te dezen is er, gelet op hetgeen hiervoor werd gesteld, geen reden om in te gaan op het door de tussenkomende partij gedane voorstel.

33. Ten overvloede kan er nog op worden gewezen dat in het door de tussenkomende partij aangehaalde arrest nv Sogetra wordt geoordeeld dat indien de aanleg van een strook van een autoweg als een op zich zelf staande onderneming wordt uitbesteed, die aanneming verschijnt als een aparte zaak die als zodanig moet worden gelokaliseerd, wat ook het tracé van de autoweg, in zijn geheel beschouwd, moge zijn. De leer van dit arrest is dat de lokalisatie dient te gebeuren aan de hand van de concrete zaak, en niet aan de hand van het gehele project, waarin de concrete zaak past. Er valt niet in te zien waarom de door de tussenkomende partij bekritiseerde zienswijze, die erop neerkomt dat de lokalisatie gebeurt aan de hand van de concrete zaak en niet aan de hand van het grotere project, zijnde het in drie taalgebieden gelegen gewestelijk expresnet, strijdig zou zijn met het arrest nv Sogetra.

VIII. Besluit

34. Er is voldaan aan de door artikel 17, §§ 1 en 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging te bevelen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de nv INFRABEL tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van "de stedenbouwkundige vergunning afgeleverd op 30 maart [lees: januari] 2013 door de gemachtigde ambtenaar van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aan INFRABEL tot uitbreiding van lijn 124 naar vier sporen tussen de Vleeskersenstraat en de grens van het Gewest, het oprichten van een halte op het kruispunt van lijn 26".

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee juli 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

	Johan Lust,	kamervoorzitter,
	Pierre Lefranc,	staatsraad,
	Jan Clement,	staatsraad,

bijgestaan door

	Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Silvan De Clercq **Johan Lust**